

μεν κοινῶς «κοιμᾶται τὸν ὕπνον τοῦ δικαίου» ἢ φράσις εἶνε ἀληθής ὁ ἐν ὄλῃ τῇ ἐκδοχῇ τῆς λέξεως δίκαιος ἀνὴρ, ὁ ἐκπληρῶν τὰ καθήκοντά του καὶ τὸν προορισμὸν του ἐπὶ τῆς γῆς, ὁ ἐργαζόμενος ὅπως καταστῆ ὠφέλιμος, ὁ ἐπιζητῶν τὴν ἀρετὴν καὶ μὴ ὑποπίπτων εἰς παραπτώματα, ὁ ἔχων, ἐν ἐνὶ λόγῳ, ἦσυχον τὴν συνείδησίν του, μεταβαίνει εὐαρέστως ἀπὸ τῆς ἐγρηγόρσεως εἰς τὸν ὕπνον. Τὰ ὄνειρα ἀναπτύσσουσιν ἐνώπιον αὐτοῦ εὐαρέστους εἰκόνας, ἀφυπνιζόμενος δ' αἰσθάνεται νέας ἀπολαύσεις ἐκ τῆς θέας τῶν πρώτων ὥρων τῆς ἡμέρας.

A. K.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΥΠΟΥΡΓΕΙΑ

Ἀπὸ τῆς ψηφίσεως τοῦ συντάγματος μέχρι τῆς σήμερον ἐκυβέρνησαν τὴν Ἑλλάδα 50 ὑπουργεῖα ἐν ὄλῃ ἤτοι 10 ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Ὁθωνος καὶ 40 ἀπὸ τῆς ἐξώσεως αὐτοῦ καὶ ἐντεῦθεν. Πρῶτος Ἕλλην πρωθυπουργὸς ὑπῆρξεν ὁ Α. Μαυροκορδάτος· οἱ δ' ἄχρι τοῦδε ὡς πρόεδροι κυβερνήσεως χρηματίσαντες εἶνε ἐν ὄλῃ 16 πολιτευόμενοι, ὧν δύο μόνον ἐπιζῶσι νῦν οἱ κ.κ. Α. Κουμουνοῦρος καὶ Χ. Τρικούπης.

Οἱ 16 οὗτοι Ἕλληνες πρωθυπουργοὶ εἶνε οἱ ἐξῆς: Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος, δίσ.—Ι. Κωλέττης, ἄπαξ.—Γ. Κουντουριώτης, ἄπαξ.—Κ. Κανάρης, τετράκις.—Ἀντ. Κριεζῆς, ἄπαξ.—Δ. Βούλγαρης, δεκάκις.—Α. Μιχούλης, δίσ.—Ι. Κολοκοτρώνης, ἄπαξ.—Ζ. Ι. Βάλβης, δίσ.—Δ. Κυριακοῦ, ἄπαξ.—Β. Ρούφος, τετράκις.—Α. Μωραϊτίνης, ἄπαξ.—Ἐπ. Δεληγώργης, ἐξάκις.—Θρ. Ζαῦτης, δίσ.—Ἀλέξ. Κουμουνοῦρος, δεκάκις.—Χαρ. Τρικούπης τετράκις.

Ὁ Δ. Βούλγαρης ἐγένετο τὸ πρῶτον ὑπουργὸς κατὰ τὸ 1844 καὶ πρωθυπουργὸς κατὰ τὸ 1855.

Ὁ Ἐπ. Δεληγώργης ὑπουργὸς κατὰ τὸ 1862 καὶ πρωθυπουργὸς κατὰ τὸ 1865.

Ὁ Θρ. Ζαῦτης ὑπουργὸς κατὰ τὸ 1859 καὶ πρωθυπουργὸς κατὰ τὸ 1869.

Ὁ κ. Ἀλέξ. Κουμουνοῦρος ὑπουργὸς κατὰ τὸ 1855 καὶ πρωθυπουργὸς κατὰ τὸ 1865.

Ὁ κ. Χ. Τρικούπης ὑπουργὸς κατὰ τὸ 1866 καὶ πρωθυπουργὸς κατὰ τὸ 1875.

Μετὰ τινα ἐν Ἰνδίας μάχην ἦλθε πρὸς τὸν Οὐέλλιγκτῶνα ὁ πρωθυπουργὸς Ἰνδοῦ τινος ἡγεμόνος ζητῶν νὰ μάθῃ παρὰ τοῦ στρατηγοῦ τοὺς μυστικούς ὅρους συνθήκης τινός· ὅπως δὲ λαθῇ τὰς πληροφορίας ταύτας προσέφερε τῷ Οὐέλλιγκτῶνι πασὸν πολὺ ἀνώτερον 100,000 λιρῶν. Τότε ἀτενίζων πρὸς αὐτὸν ὁ στρατηγὸς ἠρώτησεν ἠσυχῶς: «Φρονεῖς ὅτι δύνασαι νὰ φυλάττης ἄκραν ἐχεμυθίαν;». «Βεβαίως», ἀπήντησεν ὁ ὑπουργός. «Καὶ ἐγὼ λοιπὸν ἐπίσης», προσέθηκε μειδιῶν ὁ Οὐέλλιγκτῶν καὶ δεικνύων τὴν θύραν εἰς τὸν ἀποροῦντα Ἰνδόν.

Τὸ κάτωθι δημοσιευόμενον δημῶδες ἔσμα εἶνε τῆς δημοτικῆς ποιήσεως τῆς νήσου Ρόδου, ἔθνη κατ' ἔθος ἐγγύριον ἄδει αὐτὸ πρὸς τὴν μέλλουσαν νύμφην ἀνὴρ παίζων λύραν ὅτε ἐνδύετα· τὰ νυμφικὰ τῆς ἐνδύματα, ἀπεστάλη δ' ἡμῖν ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀρίστου φίλου τῆς «Ἑστίας» κ. Δ. Βενετοκλέους. Σ. τ. Δ.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

Θ' ἀρχίσ' ἀπὸ τὴν κεφαλῇ, ποῦ 'ναι τὸ πρῶτο μέρος,
Νὰ καταβῶ 'ς τὰ πόδια σου κ' ἐκεῖ νὰ κάμω τέλος.

Κτενάκι μ' ἐλεφάντινο
μὴν κόψης τὰ χρυσὰ μαλλιὰ
μὴν κόψω γ'ὼ τὰ δόντια σου
καὶ πάρω τὰ 'ς τὸ χρυσοχὸ
καὶ κάμω ἀγκόρφι καὶ σταυρό.

Τὸ σταυρὸ νὰ προσκυνούμε
καὶ τ' ἀγκόρφι νὰ φιλοῦμε.1

'Ἐχεις τὰ μαλλιὰ μετὰ:
Καὶ 'μπλεγμένα μὲ τὴ τάξι.

'Ἐχεις κούτελο φεγγάρι

Μιὰ χαρὰ κ' ἓνα καμάρι

'Ἐχεις φρούδια συνδεμένα,

'σὰν σπαθιά ξεσπαθωμένα.

'Ἐχεις μάτια μπαφουρένια2

Μάγουλα τραναφυλλένια.

'Ἐχεις μύτη σὰν κοנדύλι

Κόκκινα 'ν' τὰ θυὰ σου χεῖλη.

'Ἐχεις δόντια 'ράδι 'ράδι3

'σὰν σπειρὶ μαργαριτάρι.

'Ἐχεις σάγουνο ποτῆρι

ποῦ κερνᾷς παραδοκῆρη.

'Ἐχεις τὸν λαϊμὸν χυτὸν

μαρμαροπελεκητόν.

'Ἐχεις χέρια 'σὰν λαμπάδες

ὅπου λειτουργοῦν παπάδες.

Τῆς γοβίτσας σου τ' ἀχνάρι

ὡς κ' ἐκεῖνον ἔχει χάρι

'Σ ὅσους γάμους κ' ἂν ἐπῆγας,

Τέτοια νύφη δὲν τὴν εἶδα.

Σημ.—Δέγεται ὅτι ξένος τις παρερθεῖς εἰς τὸ ἐγκώμιον τοῦτο, ὅπερ κοινῶς λέγεται *κτενάκι* καὶ ἀκούων τὰς ἀποδιδομένας εἰς τὴν καλλονὴν τῆς νύμφης ιδιότητας, ὧν οὐδεμίαν εἶχεν αὐτῇ, πῦχαριστήθη πολὺ ἐκ τοῦ τελευταίου στίχου, θν ἐξήγησεν οὕτω: «Τῆσον ἄσχημον νύμφην δὲν εἶδα», ἐνῶ ὁ ἐγκωμιάζων ἐνόεσι ὅλως τὸ ἀντίθετον.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Καθηγητοῦ τινος τῆς φιλοσοφίας τὸ ἐνδυμα σχισθὲν ἐδείκνυε μεγάλην ὀπὴν.

— Ἐκεῖθεν βλέπει ἔξω ἡ σοφία, λέγει εὐφυῆς τις.

— Καὶ ἡ βλακία μέσα. . . ἀπαντᾷ ἡσύχως ὁ φιλόσοφος.

*
**

1. Ταῦτα λέγουσι καθ' ἣν στιγμὴν κτενίζουσι τὴν νύμφην ἔπειτα ἄρχοντα· οἱ ἔπαινοι.

2. Μῦθρα.

3. Κατὰ σειράν.